

Herredsfuldmechtig Bojsen i Odder til — jeg tør sige med Anvendelse af megen Tid og Energi — at skaffe sig Oplysninger rundt omkring fra om Omfanget og Arten af disse Arvefæsteforhold. Det viste sig, at denne Form var langt mere udbredt, end jeg troede. Jeg kan nævne, at der findes et meget betydeligt Antal Ejendomme med Arvefæste, baade Gaarde og Huse, i følgende Kredse: Vordingborg, Fakse, Præstø, Slagelse, Skelskør, Ringsted, Holbæk, Svinninge, Lejre, Nakskov, Langeland, Assens, Næstved og Odder. Jeg har Udskrift af Skøderne i mit Væрге, og hvis Repræsentanter for disse Kredse interesserer sig for Spørgsmaalet om Arvefæstets Afløsning, skal jeg gerne lejlighedsvis stille mit Materiale til mine Kollegers Raadighed.

Alfred Christensen: Jeg begærede Ordet for mange Dage tilbage i Anledning af nogle Angreb, som er rettede paa Zoologisk Have ved København baade i Pressen og her inde. Nu er der gaaet saa lang Tid, inden jeg har faaet Ordet, at Ilden hos mig er slukket. Jeg kan ikke tale med den Indignation, som jeg egentlig burde, og jeg ved ikke, om Tilhørerne vil høre paa mig saaledes, som de upaatvivleligt vilde have hørt, hvis jeg havde kunnet faa talt fra Leveren den Gang.

Aktieselskabet Zoologisk Have ved København er kun uegentligt et Aktieselskab. Aktiekapitalen er 180,000 Kr., tror jeg, men der vanker ingen Dividende til Aktionærerne, lige saa lidt som der vanker Honorar til Direktionen. Det er gratis at være Aktionær, og det er gratis at være Direktør. Kun selve den administrerende Direktør og Funktionærerne faar Salærer for deres udførte Arbejde i Form af Løn, nogle af dem tillige i Form af Bolig, Belysning o. s. v. Aktionærerne faar som Vederlag Adgangskort, der hjemler dem fri Adgang til Haven, og da de fleste af Aktionærerne sætter lige saa megen Pris paa Zoologisk Have som Direktionen og som jeg specielt, faar de ved disse Adgangskort til sig selv og deres nærmeste et rigeligt Vederlag for deres indbetalte Penge.

I de Angreb, der er rettede mod Haven, siger der — jeg har endog set det paa store Plakater i Vinduerne —, at Zoologisk Have misbruger Statens Penge til en Krigsspekulation i Gullasch o. s. v. Haven har blandt sine Indtægter et Statstilskud af 20,000 Kr. om Aaret. Haven er overordentlig taknemmelig for dette Tilskud og viser blandt andet sin Taknemmelighed derved, at den giver alle Kommuneskolebørn fra

hele Danmark og alle værnepligtige Soldater og Underkorporaler, som maatte faa Lyst til at besøge den, fri Adgang, hvor tidt de end maatte komme, saa at de Herrer aldrig vil kunne komme ud i Haven uden at se, at en væsentlig Del af det besøgende Publikum er uniformerede Frigængere. Endvidere giver Haven — og gør det med Glæde og som en moralsk Pligt — det Vederlag for Statstilskuddet, som ikke er noget betinget Vederlag, men et Vederlag, der følger af den Stilling, som Haven føler, den har herhjemme, at den ikke driver Handel med de i Haven døde Dyr. Det er en Selvfølge, at i en Bestand af over 1,500 Dyraindivider i omtrent 500 Arter er der mange Dødsfald, navnlig da mange af Dyrene indføres i Haven i en forkommen Tilstand efter Fangsten og ikke faar et Ophold dér under de samme Vilkaar, som de er fødte og baarne under, og som de egentlig skulde opholde sig under. Saadanne døde Dyr kan, naar de er sjældne eller udmærket smukke eller deres Pels er god, have en meget betydelig Værdi. Jeg skal minde om, at for 2 Aar siden døde en ualmindelig sjælden Hanløve ved Navn „Nero“, som vi havde faaet kort i Forvejen, og som, uden at Haven vidste det, havde Tuberkulose. Den døde i en udmærket Stand, dens Skind var godt, og en Bundtmager paa Østergade bød Zoologisk Have 1,200 Kr. for det, men Haven afleverede Dyret til Zoologisk Museum. Zoologisk Museum og Veterinærskolen og, hvis de ikke trænger til det, Universitetet i Lund og derefter Universitetet i Helsingfors faar alle de Mærkværdigheder, der er at faa.

Med noget saadant driver Haven altsaa ikke Handel. Derimod omsætter Haven som enhver, der holder Besætning, sin Besætning, og naar der fødes saa og saa mange Kalve i en Bøffel- eller Bisonhjord eller en hvilken som helst anden Familie, sælges de Individuer, man ønsker at skille sig af med, enten til zoologiske Haver eller til Slagterier. Vi er lige glade, hvem der køber dem, dog ser vi gerne, at sjældne og gode Dyr, som vi holder af, bliver anbragt i zoologiske Haver. Elefanten „Ellen“s førstefødte, Kaspar, lever nu et roligt og højt hædret Liv i den Zoologiske Have i Hannover. Den har haft godt af den Dressur, den fik herhjemme i Barnealderen, for den har fra Fødselen af været en ond og vanskelig Dreng at lede, ikke nær af samme gode Karakter som den næste, Broderen „Julius“, som altid har været god og munter, og som vistnok vil blive ved med at være det. Af de dresserede Elefanter er det ikke saa meget Hannerne, der er nemme at have med at gøre. Naar de